

Har du skrivemaskin så kopier og send videre i retning fra Oslo.

T i d e n s T e g n

32. årgang.

Grundlagt av O. Thommessen

Nr. 82.

A d v a r s e l .

!!!!

Vet du om noe il-legalt arbeide så hold munn. - Ikke gjett på hvem som står bak oss eller andre eller frihetssenderen. - Spør aldri om ting som ikke raker dig. - Husk på at slikt arbeide gjelder liv eller død i Norge idag.

=====
Vårt blad.

Tysk censur og N.S.-tvang fikk slått oss i svime for en tid. Men vi våknet for vi har O. Thommesens kraft og Rolf Thommessens lyse tro på livets gode makter. Men våre lesere forstår nok at vi må komme med små numre, vi henviser til den forstaelige plassmangel. - Vi trykker som program opp igjen det diktet som stod på første side i det første nummer av "Tidens Tegn". - Det var skrevet under trommeslagormsket av "gamle-redaktøren" som vi i redaksjonen kalder O. T. og det lyder:

Skal stikken gå lyttig og slaget få klem,
må den som slår takten ei albu sig frem.
For friest å verne hvad høiest jeg skatter
et rundkast jeg gjorde og melder mig atter.

=====
Ronald Fangen skal gjøres myk.

Terboven avslører sin og nasismens vesen slik Fangen har karakterisert det.

Et megetsigende brev fra Reichskomisar til Victor Mogens.

"Tidens Tegn" kan ikke begynne sin nye tilværelse bedre enn ved å gjen- gi vår medarbeider Ronald Fangens historie, slik Terboven avslører den i et brev til Victor Mogens.

Den snart halvårige
fengslings forhistorie.

Terbovens brev fremkommer som et svar på en anmodning fra Mogens om å slippe Ronald Fangen fri. - Han opplyser her at Fangen den 8. november 1940 ble anmodet om å møte hos Gestapo som ville advare ham mot hans anskuelser slik de var fremkommet i artikler i vårt blad, i boken "Krig og kristen tro" og i et foredrag om "Riket". - Ennvidere var private uttalelser av Fangen av angivere brakt til tyskernes kunnskap og deres spioner hadde også fått fatt i noen brever fra fru Solveig Fangen. - Under samtalen i Stortinget mellom Fangen og Gestapo-folkene vedstod Fangen sine meninger: Terboven synes nærmest det er frekt av ham å vedstå at han tar prinsipielt avstand fra den nasistiske ideologi og at han ikke hadde skiftet mening siden 9de april. Og så skriver Terboven ordrett: "I denne situasjon behøver en slett ikke lenger å tale om rett eller plikt, tvertimot ville det være en like- så oplagt som grov pliktforsømmelse av den mig underlagte sikkerhetsvrig- het (altså Gestapo), om den ikke hadde gjort slutt på denne opviglers op- treden ved øieblikkelig arrestasjon i 1. Det tyske rikes interesse og 2. i den norske befolknings interesse som jo ikke har fortjent å komme i vanskeligheter ved å tro på et sådant "åndelig førerskap". - På dette grund- laget er det altså Ronald Fangen sitter fengslet på 6te måned, og det frem- går av hele brevets ordlyd at Terboven ikke vil slippe ham ut før han er blitt myk -, d.v.s. går med på kravet om å slutte op om svindelen og han sier direkte at hans standpunkt er det endelige. - Mere behøves ikke for å forstå at der er en avgrund mellom det norske syn og nasismen. For alt

det Ronald Fangen har sagt og skrevet kommer av hans kristne tro, hans norske opfatning av menneske-verdighet og hans ansvarsfølelse. Et sted i brevet sier Terboven at han har "aktelse for det norske folk som jeg skatter like høit som det tyske". - Den aktelse viser han altså ved uten hensyn til lov og dom, i strid med de mest elementære folkerettsregler å kaste i fengsel en nordmann som står utenfor alle politiske partier og med klokskap og kjærlighet i årevis har hevet det norske folks kultur, så Fange på de viktigste felter i vårt nasjonale liv idag på kristen grund står som bannerfører for alt der er norsk.

Vi skal nu gjengi en del av det Ronald Fangens uttalelser angitt før 9de april som viser hvad han mente. Dengang kunne vi diskutere om han hadde rett. Begivenhetene i Norge gjør at nordmennene idag har erfart at hans profetier var riktige. Alle citatene er gjengitt efter Terbovens brev og fremtrer altså som anker mot Fangen.

Artikler i vårt blad og i "Krig og kristen tro".

1) Tidens Tegn 1/1 1940: I artikkelen "Lovløshetens Hæmmelighet" vender Fangen seg mot det nasjonalsosialistiske Tyskland, og anfører kronvidnet emigranten Rauschning.

I artikkelen heter det bl.a.: "Vi har møtt dette desennium med angst og møter det neste med gru". "En av dem som klarest har forutsett forbundet (med Russland) er Herman Rauschning."

Fangen fortsetter i den samme artikkel: "Det dreier seg om en revolusjon for revolusjonens skyld, en total nedrivning av alle begrep og normer, en nihilistisk prosess ved hvilken man ikke er forpliktet mot noe annet enn den egne dynamikk som man har satt i sving.

Derfor sier Rauschning at alt som nasjonalismen rører ved forandrer seg og taper sin verdi. Og nettop slik utøver den sin ødeleggende virkning like inn i nasjonens dypeste og mest bortgjemte områder, og på den enkeltes ånd og moral".

2) Tidens Tegn 24/4 1940. "Idag truer krigen med å knuse verden. Seirer den nihilistiske retning (Nasjonalsosialisme og Kommunisme), blir der ikke bare øvet vold mot kulturen, men også mot den Guddommelige verdensordning."

3) Utdrag av et brev fra Fangen fra Helsingfors den 15/3 1940. "Har man fra gammel tid den sikre forvisning om det nordiske fellesskaps nødvendighet, så føler man idag dyp angst ved at Finland løser seg fra det nordiske fellesskap, og orienterer seg til den annen side, Tyskland."

4) Utdrag av en bok "Krig og Kristen Tro" utkommet i febr. 1940. Side 43 " . . . Rusland har truffet en overenskomst med Tyskland, som skulle innebære, at Rusland skal få Østpolen og ha fritt spill i Finland. Sansynligvis skal det siste også gjelde for Norge". Side 54/55 " . . . Jeg talte om Tsjecoslovakia. Det har ikke satt seg til motverge. Er det av den grunn behandlet mildt eller hensynsfullt? Vi har ikke det fulle kjennskap til alt som har forekommet. Men den dag vi får erfare det, vil Europa bevege av forferdelse - om da ennu finnes noe levnet av Europa."

Side 56. " . . . Seirer de nihilistiske makter, som ved alle tenkelige midler vil opprette et "maktens aleneherredømme" i verden, vil foranstaltet tvangsoverflytninger av hele nasjoner. Seirer denne menneskehetens slaveinnretning, da er det ikke bare ute med all kultur, men da vil der også bli øvet vold mot den guddommelige verdensorden."

Utdrag av foredraget "Riket" i Bergen og Oslo.

" . . . Tidligere hadde vi kultur, rett og humanitet, nu rettelsesløshet, krig og nød. Tidligere hadde vi en kultur og derigjennem en sikkerhet. Fra denne sikkerheten er vi sunket ned til det vi nu opplever. Dypere i avmakt har vi aldri sunket enn nu. Før fantes da iallfall en rasjonalistisk ordning av tilværelsen, nu er der kommet et system som ødelegger alt." " . . . Vi kristne er nu i et tidens fengsel og ser ingen utvei, og alle muligheter er forferdelige." " . . . Overalt har Guds Rike avfødt onnet.

Denne verdenserobring er blitt fullført uten makt. Hvor vi arbeider er maktens motstand avmektig." " . . . Denne verdens hersker er en fiende av Riket." (Guds rike.) " . . . Verden er blitt et helvede. Det vrirler av patentmedisiner og kvaksalvere, som vil redde folkene." " . . . Selv et ufullstendig Guds Rike blir en himmel når en sammenlikner det med tilstanden idag." " . . . Det var ingen dårlig egenskap som har ført ungdommen til kommunistene, de ville bare bort fra selvet og inn i det store fellesskap." " . . . Kristentroen står absolutt fast i denne banale, amussige og blodige tid, i hvilken så mange går til grunne."

Hvad angivere og post-spioner har ført frem.

Videre undskylder Terboven sin opptreden mot en av Norges - ja Nordens åndelige høvdinge - med hvad der er fortalt hans Gestapo av norske angivere. Blant hans ord er så selvsagt riktige ting som: "Alt hvad Rauschning har skrevet, må være rett og i ethvert enkelt tilfelle gå i oppfyllelse." "De nye forhold, som Reichskommissar har skapt, kjønnetegner seg ved visse forholdsregler (forordning om våbenmakt) som er en ny kilde til terror." "Quisling er sikkert et ulykkelig menneske og mot dette "menneske" Quisling nærer jeg ikke nag, men hvad Quisling den 10/4 1940 har gjort, det kan en bare betegne som landsforræderi." "Det består i landet en fullstendig forberedt organisasjon, som først og fremst arbeider ved hjelp av sabotasje, og som har mulighet til hvilket somhelst øyeblikk å slå N.S. ned."

I denne sammenheng citerer også Terboven hvad hans post-spioner har funnet i fru Solveig Fangens brev. Hun skriver: a: "Chamberlains tale igår var storartet. Hans karakteristik av Hitler var samtidig tydelig nok. b: "Nu hørte vi nettop at Italien skal holdes utenfor krigen. Det er jo så slutt uttenkt at det er en skam." c: "Hitlers tale er det skrekkeligste jeg noensinde har hørt."

=====

Det hadde vært fristende å gjengi hele Terbovens brev som er på 10-12 maskinskrevne sider. Terboven kommer forresten også med noen lurvete infamiteter mot den forsvarsløse dikter. Men dette får være nok.

Tilslutt skal vi gjøre oppmerksom på at vi her i Norge ikke har det med "tysk-fiendtlighet". Vi er bare fiendtlige mot alt unorsk og umenneskelig enten det kommer fra Tyskland eller England. Og det beviser bare vår åndelige toleranse at vi ikke er fiendtlige i forholdet til et land hvorfra vi i de siste generasjonene har fått a) klassekampideologien formet av tyskeren Karl Marx og b) nasismen formet av tyskeren Adolf Hitler. - A propos Marx . . . Han skriver et eller annet sted at den smukkeste teori ikke betyr noe sammenlignet med den urett som begås mot et forsvarsløst menneske. Med denne bemerkning forklarer han sin landsmann i Norge, Terboven, hvorfor alle de store ordene om folkefellesskap og aktelse for det norske folk går oss hus forbi. For vi ser hvad han gjør mot forsvarsløse mennesker, ti Ronald Fangen er bare ett av lavtregnet tusen forsvarsløse mennesker, som i månedsvis har vansmektet i overbefolkede celler og i konsentrasjonsleire rundt om i landet.

=====

Eftertrykk av T.T. snskkelig. Vi oppfordrer forresten "Arbeiderbladet" til å utkomme igjen. Som "Tidens Tegn" er det faldt som offer for tysk censur og N.S. - Og enhver som om natten går forbi Folketeatret hører hvordan bladets gamle rotasjonspresse vander sig av smerte når det trykker "Fritt Folk".

=====

Neste nummer av "Tidens Tegn" kommer om en tid. Annonser mottas foreløpig ikke.

=====

"Stavanger Aftenblad".

Tyskerne har tatt hårdt på den store avisen i Stavanger med de beste tradisjoner i norsk presse. De har dømt redaktør Christian Oftedal til døden. De har avsatt hans etterfølger redaktør Sven Oftedal og forbutta ham å arbeide i pressen, men værst er det nesten at de har ansatt "riks-taleren" Johannes Kringlebotn som redaktør. - Bladet er alt i oppløsning, og går imøte samme triste skjebne som "Dagsposten" i Trondheim og "Tidens Tegn" før vi fikk pusten igjen.

Har du skrivemaskin så kopier og send videre i retning fra Oslo.

Tidens Tegn

2. årgang,

Grundlagt av O. Thomassen

Nr. 82.

Advarsel.

!!!!

Vet du om noe il-legalt arbeide så held mamm. - Ikke gjett på hvem som står bak oss eller andre eller frihetssenderen. - Spør aldri om ting som ikke raker dig. - Husk på at slikt arbeide gjelder liv eller død i Norge idag.

Vårt blad.

Tysk sensur og N.S.-tvang fikk slått oss i svime for en tid. Men vi våknet for vi har O. Thomassens kraft og Rolf Thomassens lyse tro på livets gode makter. Men våre lesere forstår nok at vi må komme med små numre, vi henviser til den forståelige plassmangel. - Vi trykker som program opp igjen det diktet som stod på første side i det første nummer av "Tidens Tegn". - Det var skrevet under trommeslagormerket av "gamle-redaktøren" som vi i redaksjonen kaller O. T. og det lyder:

Skal stikken gå lystig og slaget få klem,
må den som slår takten ei albu sig frem.
For friest å verne hvad høiest jeg skatter
et rundkast jeg gjorde og melder mig atter.

Ronald Fangen skal gjøres myk.

Terboven avslører sin og nasismens vesen slik Fangen har karakterisert det.

Et megetsigende brev fra Reichskomisar til Victor Mogens.

"Tidens Tegn" kan ikke begynne sin nye tilvarelse bedre enn ved å gjengi vår medarbeider Ronald Fangens historie, slik Terboven avslører den i et brev til Victor Mogens.

Den snart halvårige fengslings forhistorie.

Terbovens brev fremkommer som et svar på en anmodning fra Mogens om å slippe Ronald Fangen fri. - Han opplyser her at Fangen den 8. november 1940 ble anmodet om å møte hos Gestapo som ville advare ham mot hans anskuelser slik de var fremkommet i artikler i vårt blad, i boken "Krig og kristen tro" og i et foredrag om "Riket". - Envidere var private uttalelser av Fangen av angivere brakt til tyskerne kunnskap og deres spioner hadde også fått fatt i noen brev fra fru Solveig Fangen. - Under samtalen i Stortinget mellom Fangen og Gestapo-folkene vedstod Fangen sine meninger: Terboven synes nærmest det er frekt av ham å vedstå at han tar prinsipielt avstand fra den nasistiske ideologi og at han ikke hadde skiftet mening siden 9de april. Og så skriver Terboven ordrett: "I denne situasjon behøver en slett ikke lenger å tale om rett eller plikt, tvertimot ville det være en like-så opplagt som grov pliktforsømmelse av den mig underlagte sikkerhetsrig-het (altså Gestapo), om den ikke hadde gjort slutt på denne opviglers op-treden ved sieblikkelig arrestasjon i 1. Det tyske rikes interesse og 2. i den norske befolkningens interesse som je ikke har fortjent å komme i vanskeligheter ved å tro på et sådant "andelig førerakap". - På dette grund-laget er det altså Ronald Fangen sitt fengsel på 6te måned, og det frem-mer hele brevets ordlyd at Terboven ikke vil slippe ham ut før han er myk - d.v.s. som en hund som slutte op om svindelen og han er direkte at hans standpunkt er en selvsagt enlig. - Her behøves ikke for- foratå at det er en avgjørelse på det norske syn og nasismen. For alt

det Ronald Fangen har sagt og skrevet kommer av hans kristne tro, hans norske opfatning av menneske-verdighet og hans ansvaretsfølelse. Et sted i brevet sier Terboven at han har "aktelse for det norske folk som jeg skatter like høit som det tyske". - Den aktelse viser han altså ved uten hensyn til lov og dom, i strid med de mest elementære folkerettsregler å kaste i fengsel en nordmann som står utenfor alle politiske partier og med klokskap og kjærlighet i årevis har hevet det norske folks kultur, så Fangen på de viktigste felter i vårt nasjonale liv idag på kristen grund står som bannerfører for alt der er norsk.

Vi skal nu gjengi en del av det Ronald Fangens uttalelser angitt for 9de april som viser hvad han mente. Dengang kunne vi diskutere om han hadde rett. Begivenhetene i Norge gjør at nordmennene idag har erfart at hans profetier var riktige. Alle citatene er gjengitt efter Torbovens brev og fremtrer altså som anker mot Fangen.

Artikler i vårt blad og i "Krig og kristen tro".

1) Tidens Tegn 1/1 1940: I artikkelen "Lovløshetens Hæmmelighet" vender Fangen seg mot det nasjonalsosialistiske Tyskland, og anfører kronvidnet emigranten Rauschning.

I artikkelen heter det bl.a.: "Vi har møtt dette desennium med angst og møter det neste med gru". "En av dem som klarest har forutsett forbundet (med Russland) er Herman Rauschning."

Fangen fortsetter i den samme artikkel: "Det dreier seg om en revolusjon for revolusjonens skyld, en total nedrivning av alle begrep om normer, en nihilistisk prosess ved hvilken man ikke er forpliktet mot noe annet enn den egne dynamikk som man har satt i sving."

Derfor sier Rauschning at alt som nasjonalismen rører ved forandrer seg og taper sin verdi. Og nettop slik utøver den sin ødeleggende virkning like inn i nasjonens dypeste og mest bortgjemte områder, og på den enkeltes ånd og moral."

2) Tiden Tegn 24/4 1940. "Idag truer krigen med å knuse verden. Seirer den nihilistiske retning (Nasjonalsosialisme og Kommunisme), blir der ikke bare øvet vold mot kulturen, men også mot den Guddommelige verdensordning."

3) Utdrag av et brev fra Fangen fra Helsingfors den 15/3 1940. "Har man fra gammel tid den sikre forvisning om det nordiske fellesekaps nødvendighet, så føler man idag dyp angst ved at Finland løser seg fra det nordiske fellesekap, og orienterer seg til den annen side, Tyskland."

4) Utdrag av en bok "Krig og Kristen Tro" utkommet 1 febr. 1940. Side 43
" . . . Russland har truffet en overenskomst med Tyskland, som skulle innebære, at Russland skal få Østpolen og ha fritt spill i Finland. Sansynligvis skal det siste også gjelde for Norge". Side 54/55 " . . . Jeg talte om Tsjecoslovakia. Det har ikke satt seg til motverge. Er det av den grunn behandlet mildt eller hensynsfullt? Vi har ikke det fulle kjennskap til alt som har forekommet. Men den dag vi får erfare det, vil Europa bevege av forferdelse - om da ennu finnes noe levnet av Europa."

Side 56. " . . . Seirer de nihilistiske makter, som ved alle tenkelige midler vil opprette et "maktens aleneherredømme" i verden, vil foranstalte tvangsoverflytninger av hele nasjoner. Seirer denne menneskehetens slaveinnretning, da er det ikke bare ute med all kultur, men da vil der også bli øvet vold mot den guddommelige verdensorden."

Utdrag av foredraget "Riket" i Bergen og Oslo.

" . . . Tidligere hadde vi kultur, rett og humanitet, nu rettsløshet, krig og nød. Tidligere hadde vi en kultur og derigjennem en sikkerhet. Fra denne sikkerheten er vi sunket ned til det vi nu opplever. Dypere i avmakt har vi aldri sunket enn nu. Før fantes da iallfall en rasjonalistisk ordning av tilværelsen, nu er der kommet et system som ødelegger alt."
" . . . Vi kristne er nu i et tidens fengsel og ser ingen utvei, og alle muligheter er forferdelige." " . . . Overalt har Guds Rike avfødt enhet."

Denne verdenserobring er blitt fullført uten makt. Hvor vi arbeider er maktens motstand avmæktig." "Denne verdens hersker er en fiende av Riket." (Guds rike.) "Verden er blitt et helvede. Det vrirler av patentmedisiner og kvaksalvere, som vil redde folkene." "Selv et ufullstendig Guds Rike blir en himmel når en sammenlikner det med tilstanden idag." "Det var ingen dårlig egenskap som har ført ungdommen til kommunistene; de ville bare bort fra selvet og inn i det store fellesskapet." "Kristentroen står absolutt fast i denne banale, amussige og blodige tid, i hvilken så mange går til grunne."

Hvad angivere og post-spioner har ført frem,

Videre undskylder Terboven sin opptreden mot en av Norges - ja Nordens åndelige høvdinge - med hvad der er fortalt hans Gestapo av norske angivere. Blant hans ord er så selvsagt riktige ting som: "Alt hvad Rauschning har skrevet, må være rett og i ethvert enkelt tilfelle gå i oppfyllelse." "De nye forhold, som Reichskommissar har skapt, kjennetegner seg ved visse forholdsregler (forordning om våbenmakt) som er en ny kilde til terror." "Quisling er sikkert et ulykkelig menneske og mot dette "menneske" Quisling nærer jeg ikke nag, men hvad Quisling den 10/4 1940 har gjort, det kan en bare betegne som landsforræderi." "Det består i landet en fullstendig forberedt organisasjon, som først og fremst arbeider ved hjelp av sabotasje, og som har mulighet til hvilket som helst øyeblikk å slå N.S. ned."

I denne sammenheng citerer også Terboven hvad hans post-spioner har funnet i fru Solveig Fangens brev. Hun skriver: a: "Chamberlains tale igår var storartet. Hans karakteristikk av Hitler var samtidig tydelig nok." b: "Nu hørte vi nettop at Italien skal holdes utenfor krigen. Det er så slutt uttenkt at det er en skam." c: "Hitlers tale er det skrekkeligste jeg noensinde har hørt."

Det hadde vært fristende å gjengi hele Terbovens brev som er på 10-12 maskinskrevne sider. Terboven kommer forresten også med noen lurvete infamiteter mot den forsvarsløse dikter. Men dette får være nok.

Tilslutt skal vi gjøre oppmerksom på at vi her i Norge ikke har det med "tysk-fientlighet". Vi er bare fiendtlige mot alt unorsk og umenneskelig enten det kommer fra Tyskland eller England. Og det beviser bare vår åndelige toleranse at vi ikke er fiendtlige i forholdet til et land hvorfra vi i de siste generasjonene har fått a klassenkampideologien formet av tyskeren Karl Marx og b nasismen formet av tyskeren Adolf Hitler. - A propos Marx ... Han skriver et eller annet sted at den smukkeste teori ikke betyr noe sammenlignet med den urrett som begås mot et forsvarsløst menneske. Med denne bemerkning forklarer han sin landsmann i Norge, Terboven, hvorfor alle de store ordene om folkefellesskap og aktelse for det norske folk går oss hus forbi. For vi ser hvad han gjør mot forsvarsløse mennesker, ti Ronald Fangen er bare ett av lavtregnet tusen forsvarsløse mennesker, som i månedsvis har vansmektet i overbefolkede celler og i konsentrasjonsleire rundt om i landet.

Eftertrykk av T.T. ønskelig. Vi oppfordrer forresten "Arbeiderbladet" til å utkomme igjen. Som "Tidens Tegn" er det faldt som offer for tysk sensur og N.S. - Og enhver som om natten går forbi Folketeatret hører hvordan bladets gamle rotasjonspresse vander sig av smerte når det trykker "Fritt Folk".

Neste nummer av "Tidens Tegn" kommer om en tid. Annonser mottas foreløpig ikke.

Stavanger Aftenblad

Tyskerne har tatt hårdt på den store avisen i Stavanger med de beste tradisjoner i norsk presse. De har dømt redaktør Christian Oftedal til døden. De har avsatt hans etterfølger redaktør Sven Oftedal og forbutt ham å arbeide i pressen, men værst er det nesten at de har ansatt "riks- taloren" Johannes Kringlebotn som redaktør. - Bladet er alt i oppløsning, og går imøte samme triste skjebne som "Dagsposten" i Trondheim og "Tidens Tegn" før vi fikk pusten igjen.

Har du skrivemaskin så kopier og send videre i retning fra Oslo.

Mappe
Ekepl. 83A
Arg. 1941
O.V. 1201/41
Jfr.

T I D E N S T E G N .

32. årgang.

Grundlagt av O. Thommessen

Nr. 83

Ha overbærenhet med oss.

2

Vi som har overtatt utgivelsen av "Tidens Tegn" er amatører. Vår "presse" er mangelfull, men vi gjør det så godt vi kan. Og vi er takknemlige over lesekretsens hjelp. La oss ikke gå i papirkurven når vi er lest; ta helst en kopi av oss og send begge dele videre. Send iallfall dette eksemplaret videre.

Leve kong Haakon over et fritt og suverænt Norge! -

Begge hadde rett.

Bjørnson telegraferte i 1905 til Michelsen: "Nu gjelder det å holde sammen". Hvorpå Michelsen svarte: "Nu gjelder det å holde munn". - Begge hadde rett og vi gjør deres ord til våre. Vi legger også til at det er karakteristisk for "det nye" Norge at vårt blad, som - takket være O. Thommessens personlige vennskap med våre to høvdinger - var deres organ fremfor alle i norsk presse, nu må utkomme på denne hemmelighetsfulle måten.

Pressedirektør Beggerud følger kommandoen.

For en tid siden holdt Norsk Presseforbund sitt årsmøte i Oslo. Samtlige medlemmer av hovedstyre blev gjenvalgt og etter møtet tilbragte de omtrent 300 fremmøtte norske pressefolk noen timer i tvangsfritt samvær. - Det er karakteristisk for "det nye" Norge at journalistene i dette samvær kunne tale åpent med hinannen -, der var ingen "stripete" tilstede. Imidlertid likte ikke tyskerne at hovedstyret var gjenvalgt og at der var selskapelig samvær uten at de fikk være med. I den anledning blev hovedstyrets formann, redaktør Kandahl kaldt op til "Pressabteilung" i Stortingets bygning -, den kjenner hr. Kandahl som i årevis har vært politisk journalist i det frie Norge. - Nu måtte han høre på tyskernes besvælinger over at landsmøtet som medlemmer av hovedstyret hadde gjort den selvfølgelig ting å gjenvelge journalister som hadde sittet i fengsel eller var nektet arbeidstillatelse i pressen, fordi de hadde sagt eller gjort ting som mishaget tyskerne. Man skremte også Kandahl med at den store bussemann Joseph Terboven personlig ville ta sig av denne sak. I parentes bemerket vi at han efter sin optreden i Svolve nu mann og mann imellem kaldes for "rikshime-brenner'n".

En tid efter fikk pressedirektør Beggerud som er en av tyskernes meget tjenestvillige håndlangere ordre til å innfinne sig i Stortingets bygning, som han aldri besøkte da han levet i et fritt Norge. Der blev han diktert følgende brev som han måtte sende til Norsk Presseforbund:

"Etter konferanse med de herværende tyske pressemyndigheter tillater man seg å meddele: De av Norsk Presseforbunds hovedstyremedlemmer som har vært fengslet eller meddelt arbeidsforbud i pressen, må straks tre tilbake. Dette gjelder (i alfabetisk rekkefølge) herrene Amundsen, Harm, Karlsen, Langhelle og Solumsmoen. De bedes fremlegge denne meddelelse på hovedstyrets møte lørdag 19. april 1941. Samtidig tillater man sig å be om forslag til fem nye medlemmer av hovedstyret."

I hovedstyrets møte var følgende tilstede: Kandahl, Karlsen, Amundsen, Falk, Harm, Jørgensen, Oscar Larsen, Øyvind Næss, Opsal, Røgeberg, Solumsmoen og Thon. - Saken blev drøftet og man vedtok å svare følgende:

"Departementets pålegg av 18. ds. som henviser til konferanser med de tyske pressemyndigheter, er forelagt i hovedstyrets møte den 19. ds. Hovedstyret fant enstemmig at det i henhold til Norsk Presseforbunds vedtekter ikke har lovlig adgang til å foreslå eller utpeke nye styremedlemmer. Valgt av landsmøtet er følgende varamenn som er rykket opp som medlemmer av hovedstyret. Fra Oslo: redaktør R. Werner Erichsen og journalist